گزارش خبر
NEWSREPORT

کد خبر: ۵۳۶۴۱۷
پنج شنبه ۲۱ آبان ۱۴۰۵ ۱۰:۰۰

فولادسازان اروپایی زیر فشار الزامات کربنی

CBAM معادلات رقابت در بازار فولاد اروپا را تغییر می‌دهد

اجرای سازوکار تعدیل کربن در مرزهای اتحادیه اروپا (CBAM)، فشار تازه‌ای بر تولیدکنندگان فولاد این منطقه وارد کرده و قواعد رقابت در بازار فولاد اروپا را تحت تأثیر قرار داده است. این سازوکار با افزایش اهمیت هزینه‌های انتشار کربن، چالش‌های جدیدی برای رقابت‌پذیری فولادسازان اروپایی ایجاد کرده است.

به گزارش پایگاه اطلاع رسانی معدن پیشرو؛ سیاست‌های اقلیمی و تجاری اتحادیه اروپا در سال‌های آینده تحولات قابل‌توجهی در بازار فولاد اروپا ایجاد خواهد کرد؛ تحولاتی که هزینه‌های تولید، قیمت فولاد و رقابت‌پذیری فعالان زنجیره ارزش این صنعت را تحت تاثیر قرار می‌دهد.

این موضوعات از جمله محورهای اصلی کنفرانسی با عنوان «ETS و CBAM: پیامدهای این سازوکارها برای مواد اولیه و صنعت فولاد چیست؟» بود که ۵ نوامبر در جریان نمایشگاه Ecomondo ۲۰۲۶ در شهر ریمینی ایتالیا به ابتکار مؤسسه siderweb و با همکاری کنسرسیوم ملی ایتالیا در زمینه بازیافت و بازیابی بسته‌بندی‌های فولادی برگزار شد.

تمرکز اصلی این نشست بر اجرای مرحله قطعی سازوکار مرزی تعدیل کربن (CBAM) بود که از اول ژانویه ۲۰۲۶ آغاز شده است.

همچنین، روند حذف تدریجی سهمیه‌های رایگان انتشار کربن در چارچوب نظام تجارت انتشار گازهای گلخانه‌ای اتحادیه اروپا (EU ETS) که قرار است تا سال ۲۰۳۴ ادامه داشته باشد، مورد بررسی قرار گرفت.

هدف از اجرای این دو سازوکار، تشویق صنایع به کربن‌زدایی و کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای است؛ در عین حال، این سیاست‌ها تلاش می‌کند از انتقال تولید و فعالیت‌های صنعتی به کشورهایی با مقررات زیست‌محیطی آسان‌گیرانه‌تر، پدیده‌ای که از آن با عنوان «نشت کربن» (Carbon Leakage) یاد می‌شود، جلوگیری کند.

«استفانو فراری»، رئیس دپارتمان تحقیقات siderweb معتقد است، این اقدامات می‌تواند فشار رقابتی ناشی از واردات را کاهش دهد و در نتیجه، زمینه حمایت از قیمت فولاد در بازار اروپا، بهبود حاشیه سود تولیدکنندگان و افزایش نرخ بهره‌برداری از ظرفیت‌های تولیدی را فراهم کند؛ البته به شرط اینکه تقاضای بازار در سطح مناسبی باقی بماند.

با این حال، منافع احتمالی این سیاست‌ها باید در کنار افزایش هزینه‌های انرژی، رشد هزینه‌های مرتبط با انتشار کربن و سرمایه‌گذاری‌های سنگینی که برای به‌کارگیری فناوری‌های تولید فولاد با آلایندگی کمتر مورد نیاز است، ارزیابی شود.

در کنار افزایش هزینه‌های ناشی از انتشار کربن، اتحادیه اروپا در حال تقویت ابزارهای تجاری خود برای حمایت از تولید داخلی فولاد است.

بر اساس چارچوب مقرراتی تشریح‌شده در این کنفرانس، نظام جدید سهمیه‌بندی تعرفه‌ای واردات (Tariff-Rate Quota) حجم سهمیه‌های وارداتی را در مقایسه با نظام حفاظتی قبلی حدود ۴۷ درصد کاهش می‌دهد. همچنین، تعرفه واردات مازاد بر سهمیه از ۲۵ درصد به ۵۰ درصد افزایش خواهد یافت.

اهمیت دسترسی به قراضه و توسعه بازیافت

اهمیت راهبردی قراضه آهن برای صنعت فولاد اروپا در این کنفرانس مورد تاکید قرار گرفت؛ بویژه با توجه به اینکه تولید فولاد به روش کوره قوس الکتریکی (EAF) نقش روزافزون و مهم‌تری در فرآیند کربن‌زدایی ایفا می‌کند.

دومنیکو رینالدینی رئیس کنسرسیوم ملی ایتالیا در زمینه بازیافت و بازیابی بسته‌بندی‌های فولادی گفت: ایتالیا در حال حاضر سالانه حدود ۷ تا ۸ میلیون تن قراضه وارد می‌کند تا نیازهای صنعت فولاد داخلی خود را تامین کند.از این رو، حفظ حجم جمع‌آوری قراضه در داخل کشور و تقویت فعالیت‌های بازیافت، نه‌تنها برای تضمین دسترسی به مواد اولیه، بلکه برای دستیابی به اهداف کربن‌زدایی در صنعت فولاد ضروری است.

آینده فولاد اروپا در گرو توازن تقاضای صنعتی و رقابت‌پذیری هزینه‌ها بحث‌های مطرح‌شده در کنفرانس اکوموندو نشان داد که آینده صنعت فولاد اروپا به ایجاد تعادل میان اهداف زیست‌محیطی و پایداری اقتصادی وابسته است.

اثربخشی ابزارهایی مانند نظام تجارت انتشار گازهای گلخانه‌ای اتحادیه اروپا (EU ETS)، سازوکار مرزی تعدیل کربن (CBAM) و محدودیت‌های سخت‌گیرانه‌تر واردات به میزان توانایی آنها در حمایت از تولید داخلی فولاد و کاهش انتشار آلاینده‌ها محدود نمی‌شود؛ بلکه عواملی مانند دسترسی به انرژی با قیمت رقابتی، سرمایه‌گذاری در فناوری‌های نوین و مهم‌تر از همه، تداوم تقاضا از سوی صنایع مصرف‌کننده فولاد نیز در این زمینه تعیین‌کننده است.

چالش اصلی صنعت فولاد اروپا این است که ضمن حرکت به سمت روش‌های تولید فولاد با آلایندگی کمتر، بتواند رقابت‌پذیری تولیدکنندگان فولاد، توزیع‌کنندگان و صنایع پایین‌دستی را نیز حفظ کند.

یکی دیگر از تحولات مهم بازار فولاد، افزایش تمایز میان فولاد معمولی و فولاد کم‌کربن است. در این میان، موضوعاتی مانند میزان ردپای کربن محصولات، کشور مبدا و قابلیت رهگیری محصولات در زنجیره تامین، اهمیت روزافزونی پیدا کرده است.

با این حال، توجیه اقتصادی سرمایه‌گذاری در فناوری‌های تولید فولاد کم‌کربن تا حد زیادی به شکل‌گیری تقاضای کافی از سوی خریدارانی بستگی دارد که حاضر باشند، برای خرید محصولات فولادی با انتشار کربن کمتر، مبلغ بیشتری پرداخت کنند.